

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בעניין שבין :

רות קוליאן ת.ז. מס

כתובת : פתח תקווה

ע"י ב"כ עו"ד האני טנוס (22781)
מרחוב אבו עוביידה 2 ; ת.ד. 49128 , ירושלים 91491
טלפון : 02-6274904 , פקס' : 02-6283238

המבקשת

נגד

1. קבוצת תנובה

ת.ד. 7007 , רמת השרון 47100

2. חברת אדום אדום בע"מ

עמק בית שאן

המשיבים

מהות התביעה : לפי חוק הגנת הצרכן , נזיקית , עשיית עושר ולא במשפט

סכום התביעה : 500 ש"ח

סכום התביעה לכל חברי הקבוצה : 100,000,000 ₪ לפי אומדן של מאתיים אלף צרכנים צרכנים

בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת על-ידי המבקש (להלן : "המבקש"), לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 5(ב)2 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן : "חוק תובענות ייצוגיות"), ולאשר את התביעה האישית שהגיש המבקשת כנגד המשיבים חברת תנובה בע"מ , (להלן : "תנובה ") ו חברת אדום אדום בע"מ (להלן : "חברת אדום ") המצורפת לבקשה זו כנספח 1 בהתאמה (להלן : "התביעה האישית"), כתביעה ייצוגית ולהכיר במבקשת כמייצגת הקבוצה.

העתק מכתב התביעה האישית מצורף לבקשה - כנספח 1.

ואלה נימוקי הבקשה:

בית המשפט הנכבד מתבקש להיעתר לבקשה זו ולהורות כדלקמן:

- א. לאשר את התובענה נשוא בקשה זו על כל נספחיה כתובענה ייצוגית
- ב. לקבוע בהתאם לסעיף 10 (א) לחוק, את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית בהתאם להגדרה המפורטת להלן (הקבוצה המיוצגת).
- ג. להגדיר בהתאם לסעיף 14 (א) (3) לחוק, את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה המיוצגת, כפי שהוגדר ומפורט בבקשה זו.
- ד. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א) (2) לחוק את המבקש כמבקש מייצג, ואת עו"ד האני טנוס כב"כ המייצגים של כל חברי הקבוצה המיוצגת.
- ה. ליתן צו המורה למשיבים לגלות בתצהיר, כל מסמך כללי ו/או ספציפי, המעידים על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת.
- ו. ליתן בהתאם לסעיף 25 לחוק צו המורה למשיבים לפרסם הודעות לחברי הקבוצה המיוצגת, לרבות הודעה על אישור התובענה כתובענה ייצוגית ולקבוע כי המשיבים יישאו בהוצאות הפרסום.
- ז. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק, את הסעדים המלאים כמבוקש בבקשה זו ו/או כל סעד אחר שבמסגרת סמכותו של ביהמ"ש הנכבד זה.
- ח. לפסוק על פי סעיף 22 לחוק, גמול הולם וראוי לתובעת הייצוגית כמפורט בבקשה זו.
- ט. לקבוע בהתאם לסעיף 23 לחוק שכר טרחה הולם וראוי לב"כ המבקשת, ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט, שכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.

א. הגדרת הצדדים:

1. המבקשת הינה אישה תושבת העיר פתח תקווה, בת 31, נשואה ואם ל 4 ילדים, סטודנטית; המבקשת הינה אישה חרדית, אשר מקפידה על כללי הכשרות.
2. המבקשת רוכשת בשר דרך קבע, והיא רוכשת את הבשר המשווק תחת המותג " אדום אדום ", ובין היתר היא רוכשת את המוצר כאשר היא קונה מבתי המרכול הגדולים ברחבי הארץ, אך היא אינה שומרת את קבלות הרכישה.
3. משיבה מס' 1 הינה קבוצת תנובה, אשר אין צורך להכביר במלים אודותיה ואודות כוחה בשווקים; בין היתר משיבה מס' 1 משווקת ו/או מייצרת מוצרי בשר.
4. משיבה מס' 2 הינה חברת אדום אדום בע"מ, אשר הוקמה בעמק בית שאן בשנת 2004, ולפי פרסומים הינה חברה בת ו/או בשליטת משיבה מס' 1; היא משווקת את המותג אדום אדום, אשר משווק כבשר איכותי ביותר, ובדיקות שבוצעו בעבר במסגרת תוכניות תחקיר, ניתנו למותג ציונים גבוהים לאור הבשר המשובח שהמשיבה מייצרת ומשווקת

5. המשיבים חולשים על נתח גדול משוק הבשר באמצעות המותר "אדום אדום" והם דואגים למסע פרסום אינטנסיבי בעזרתו החדירו את המוצר לשוק והצליחו להיות שחקן מוביל.

ב. תיאור העובדות שבבסיס התובענה והבקשה לאישורה כייצוגית :

6. עניינה של בקשה זו הינה מסכת ההתעללויות המבוצעות בבקר ובעגלים, טרם שחיתתם בדרכם להיות משווקים תחת המותג בשר "אדום אדום", אשר משווק על ידי המשיבים; כדי להעמיד את בית המשפט על מהותו של המוצר "אדום אדום", להלן ציטוט מלא אודות המוצר כפי שהוא מופיע בדף האינטרנט של תנובה ואשר מתייחס לבשר מסוג "אדום אדום".

הוקמה בעמק בית שאן בשנת 2004, מתוך מטרה וחזון להנהיג מהפכה בשוק בשר הבקר הטרי בישראל

החברה, שהיא חלק מתשלובת "תנובה", מקפידה על ייצור איכותי בתקני האיכות הגבוהים ביותר בישראל, האיכות נשמרת לכל אורך התהליך, החל מן הבקר הגדל תחת פיקוח מתמיד בתנאים הטובים ביותר תנאי גידול אלה, הם שמקנים לבשר את הטעם המשובח. בליווי וטרינרי צמוד ותוך הקפדה על תזונה עשירה ואת האיכות הגבוהה

שרשרת האיכות נשמרת גם בתהליך השחיטה, ההכשרה ואריזת המוצרים במפעל של הרבנות הראשית לישראל, השירותים הווטרינריים, משרד התהליך מלווה בפיקוח מלא מפקחים נוספים וגופים הבריאות

הבשר מטופל תחת ידיהם האמונות של טובי הקצבים, בטכנולוגיה המתקדמת והמובילה בעולם בתחום שמירת איכות הסביבה והפרדת שפכים ישנה הקפדה על בנוסף, לכל אורך התהליך

ניתן למצוא אצל הקצב באטליז ובסופרמרקט "אדום אדום" את מגוון הנתחים של

לא מפסיקה לחדש "אדום אדום"

- לראשונה בישראל, "אדום אדום" הביאה לרשתות הסופרמרקט נתחים אחוריים משובחים וכשרים.
- נתחים בשירות עצמי - מוצרים ארוזים עם תוקף חיי מדף של 21 יום. רק בוחרים נתח אצל הקצב ולוקחים.
המבורגר וקבב איכותיים מנתחי "אדום אדום" טריים ומשובחים, שנטחנו והוקפאו. ניתן למצוא במקפאי - בסופרמרקט.

מאחלת לכם אינספור ארוחות טעימות ומענגות, עם בשר איכותי, רך ועסיסי "אדום אדום"

7. ביום חמישי האחרון במסגרת התוכנית כולבוטק, הוצג תחקיר מזעזע אודות הליקויים אצל המשיבים בכל הנוגע לטיפול בבקר ובעגלים שכלל התעללות בוטה בבקר ועוד מעשים שאין לעשותם, וכדי להציג את התמונה במלואה יובא להלן המידע המלא כפי שהוצג באחד מאתרי האינטרנט, ולמען האמת הוא מייצג את העובדות כפי שנראו והוצגו בכתבת התחקיר:

מאחורי חשיפת כלבוטק עומדת חקירה סמויה שהתקיימה בבית-המטבחיים "בקר תנובה" בית-שאן. החקירה חשפה התעללות קשה, שיטתית וגלויה בבעלי-חיים, תוך הפרה של תקנות השחיטה, של חוק צער בעלי-חיים, של תקנות הובלת בהמות ושל הסטנדרטים הבינלאומיים המוסכמים, שעוגנו בקווים המנחים של ארגון בריאות בעלי-החיים הבינלאומי.

ההתעללות נעשתה לכל הפחות תוך עצימת עיניים של הדרג המנהל של המקום, ולפחות בחלקה הגדול בהנחיה מפורשת מלמעלה. חלק מההתעללות נובע ממבנה לקוי של בית המטבחיים: הבעיות במבנה מביאות לצפיפות בלתי-נסבלת באזורי ההמתנה, ולהתנגדות של בעלי-החיים לנוע במעברים, התנגדות שמגבירה את האלימות של צוות העובדים הבלתי-מיומן כשלעצמו. חלק מההתעללות נובע מנהלים פסולים, מהיעדר הכשרה ומחוסר מיומנות וחוסר רגישות של כל המעורבים בטיפול בבעלי-החיים.

הממצאים מלמדים שהנהלה הייתה מודעת היטב להתעללות ולהפרה שיטתית של נהלים, תקנות וחוקים, ואף הורתה על חלקן. הממצאים מצביעים גם על כשל גמור של הרופא הווטרנר המפקח, שאף טען באזני החוקר הסמוי, שחוק צער בעלי-חיים כלל אינו חל בתחומי בית-המטבחיים. לאור כל זאת, המשך ההתעללות בבעלי-החיים הוא בגדר ודאות אם לא ייסגר בית-המטבחיים באופן מיידי. אם תישקל פתיחת בית-המטבחיים בעתיד, הדבר יוכל להיעשות אך ורק לאחר הפקת כל הלקחים, תחת הנהלה חדשה, עם צוות עובדים חדש ולאחר תיקון כל הליקויים במבנה המקום.

התעללויות שיטתיות שתועדו ב"בקר תנובה":

התנאים במכלאות ההמתנה:

בזמן ההמתנה, בין פריקתם בבית-המטבחיים לבין הולכתם לשחיטה, מוחזקים בעלי-החיים בתנאי צפיפות קשים ביותר, כשהם עומדים דחוסים זה לזה ללא מרווח כלשהו. בהתאם לתקן הבינלאומי (סעיף 2 7.5.3 (c) יש לתת לכל בעל-חיים מרחב מספיק להיעמד, להישכב, ולהסתובב.

בעלי-החיים בהמתנה אמורים אמנם לקבל מים, אולם לאור הצפיפות רובם אינם יכולים להגיע למים. מדובר בהפרה של התקן הבינלאומי (סעיף 5)7.5.4 (5) ושל תקנה 8(ב) לתקנות צער בעלי-חיים (הגנה על בעלי-חיים) (הובלת בהמות). בבקר תנובה גם לא מאכילים את בעלי-החיים הממתינים לשחיטתם עד 3 יממות. גם אילו היו אבוסי מזון במקום, הצפיפות במכלאות לא הייתה מאפשרת לבעלי-החיים להגיע אליהם.

לפי תקנה 34 לתקנות השחיטה, יש להחזיק בעלי-חיים בבית-המטבחיים לצורכי תצפית ובדיקות לפחות למשך 12 שעות. לפי התקן הבינלאומי (סעיף 6)7.5.4 (6)), כאשר מחזיקים את בעלי-החיים בבית-המטבחיים למעלה מ-12 שעות, חובה לתת להם מזון מיד עם הגעתם.

שימוש מתמיד ואינטנסיבי בשוקרים חשמליים:

החוקר הסמוי קיבל ביומו הראשון, מפי מנהל ששילב אותו בעבודה, הסבר איך לגרום לבעלי-החיים לנוע: "יש לך שוקר, דחוף לו את השוקר לתחת, הוא יזוז. בכל מקרה הוא יזוז". מהתמונות שצולמו במקום נראה שללא ספק, זוהי תורת העבודה במקום. ניתן לראות בהן שימוש שיטתי, שגרתי ומתמיד בשוקרים חשמליים, שהפועלים מצוידים בהם כאמצעי עיקרי, ובין היתר:

השוקרים החשמליים מופעלים כלפי בעלי-חיים כאמצעי ראשון לגרום להם לזוז.

השוקרים מופעלים כלפי בעלי-חיים שאינם יכולים להתקדם, משום שהמעבר לפנייהם חסום בידי בעלי-חיים אחרים.
לעתים הפועלים מפעילים את השוקרים עשרות פעמים על בעל-חיים אחד.

הפועלים מפעילים שוקרים חשמליים כלפי כל אבריהם של בעלי-החיים, לרבות הראש והאשכים.

נעשה שימוש אינטנסיבי ביותר בשוקרים חשמליים כלפי בעלי-חיים שאינם מסוגלים לעמוד על רגליהם.

לפי התקן הבינלאומי (סעיף 7.5.2 1), (f)-(e) (שוקרים חשמליים יכולים לשמש רק במקרים קיצוניים ולא כשגרה. אסור לעשות בהם שימוש חוזר על בעל-חיים אם הוא עדיין אינו זז. השימוש מוגבל אך ורק לחלק הגוף האחורי של מעלי גירה גדולים.

לא רק מכות חשמל הן שגרה בבקר תנובה. התמונות מראות שגרה של הכאה פיסית באמצעות השוקרים החשמליים, באמצעות צינורות פלסטיק, באמצעות מקלות ובבעיטות ברגליים. המכות מכוונות לכל חלקי הגוף של העגלים ושל הטלאים, לרבות הראש. העובדים מנחיתים מכות גם על עגלים קורסים ועל בעלי-חיים שאינם יכולים להתקדם משום שהמעבר שלפניהם חסום ע"י בעלי-חיים אחרים. גם כאן מדובר בהפרה של סעיף 7.5.2 1 (e)-(f) (של התקן הבינלאומי ושל התקנות להובלת בהמות.

הטיפול בעגלים קורסים :

עגלים שאינם מסוגלים להיעמד על רגליהם וללכת "מטופלים" באופן שיטתי באמצעות אלימות ומכות חשמל. במקרה אחד מתועדות עשרות רבות של מכות חשמל כלפי עגל אחד שמתקשה לעמוד – לרבות בראשו ובפניו, באוזן וליד העיניים, בצווארו, בגבו, ברגליו, בגבו, באזור פי הטבעת, בבטנו ובאשכיו. המצלמה מתעדת את זעקות הכאב שלו. במקרים אחרים מתועד שימוש אינטנסיבי במכות חשמל ובאלימות כלפי עגלים שקרסו, ואשר מנסים לזחול קדימה תחת השימוש המאסיבי בכאב. אולם כאשר שיטה זו נכשלת, הם נקשרים ברצועה עבה לכלי מכאני, ונגררים על הרצפה עד לנקודה מחוץ למכלאה שם הם נשחטים.

התקן הבינלאומי (סעיף 7.5.2 1) אוסר על ניסיונות להניע בעלי-חיים בקצב מהיר מקצב התנועה שלהם, על שימוש מהסוג המתועד באלימות ובמכות חשמל. עוד אוסר התקן, באותו סעיף, על גרירתם של בעלי-חיים, כפי שנעשה ב"בקר תנובה" כנוהל רגיל.

גרירה וזריקה של כבשים :

שיטת ההנעה של כבשים ב"בקר תנובה" היא באמצעות גרירה. הגרירה נעשית על-ידי תפיסת הכבש מאחת מרגליו (קדמית או אחורית), כשלעתים הכבש מצליח להישאר על שלוש רגליו האחרות ולעתים הוא נגרר על הרצפה. החקירה כוללת שיחה עם מנהל המאשר לחוקר הסמוי שהדרך להזיז את הכבשים היא באמצעות הגרירה באחת הרגליים ושימוש בכוח רב יותר. תועדו גם הטחה של כבשים לרצפה, זריקתם באוויר, תפיסתם מהראש ומהקרניים, והכאה בצינורות פלסטיק ובמקלות בכוח רב. כל הדברים הללו מהווים עבירה על חוק צער בעלי-חיים, והפרה של התקן הבינלאומי.

מקרי אלימות אחרים :

אחד העובדים מתועד בסרטים כשהוא עומד על גבם של כבשים, ומכה אותם תוך כדי כך במקל; כשהוא שוכב על גבם של כבשים; כשהוא מחדיר מקל לפי הטבעת של עגל וכשהוא מכה עגל אחר באגרופים. החוקר נחשף גם לעובד המכבה סיגריה על גופו של עגל. כל המקרים הללו התרחשו בגלוי, לעיני כול, כולל הממונים.

הטיפול בבעלי-החיים לאחר השחיטה :

לאחר ביצוע החתך ניתן לראות בצילומים אנשים שנוגעים באזור הפצע של בעל-החיים, זריקה של כבשים מנקודת השחיטה למשטח אחר (במקרה אחד לפחות, כבש נופל לרצפה) ותליה של בעלי-החיים באוויר. כל הפעולות הללו נעשות מבלי שנעשית בדיקה לאבדן הכרה של בעלי-החיים, ולעתים כאשר ישנם סימנים שבעל-החיים עודו בהכרה (הרמה של הראש) ו/או כשמשך הזמן שחלף מהחיתוך קצר משלושים שניות.

לפי התקן הבינלאומי (סעיף 7.5.9) אין לבצע בבעל-חיים פרוצדורה נוספת לפני שהסתיים הדימום (30 שניות ביונקים, לפי התקן). אין צורך להרחיב לגבי החומרה שבמגע מכאיב, שלא לומר תלייה, של בעל-חיים שעודנו בהכרה – ובבקר בעלי-החיים עשויים להיות בהכרה גם למעלה משתי דקות לאחר חיתוך הגרון. לכן, ישנה חומרה מיוחדת בטיפול המהיר בבעל-החיים, מבלי שנעשית בדיקה כלשהי לוודא שכבר איבד את ההכרה (כגון בדיקת רפלקס העפעף, שנחשבת אינדיקטור לעניין זה) מדובר בהפרה הן של חוק צער בעלי-חיים והן של תקנה 44 לתקנות השחיטה.

היעדר הכשרה לעובדים, היעדר נהלים וכשלים ניהוליים :

העובדים שביצעו את החקירה הסמויה לא קיבלו הכשרה כלשהי לתפקידים במה שנוגע ליחס לבעלי-החיים. כאשר שאל החוקר הסמוי את מנהל המפעל לגבי העובדה שהוא לא קיבל הכשרה, נאמר לו "אם לא הדריכו אותך, כנראה אף אחד לא נדרש לזה". לגבי הדרכות שכן נעשות לאנשים במפעל הוא אמר "אנחנו מחתימים אותם שקראו והבינו". לאחר שהחוקר הסמוי מסר למנהל מידע על דברים שמהווים הפרות ברורות של החוק אמר המנהל "אם לא עדכנו אותך ולא הדריכו אותך על משהו ספציפי, תשאיר את המצב כמו שהוא כרגע". כשהתקבל החוקר הסמוי לעבודה הוא הונחה, כאמור, לעשות שימוש שגרתי בשוקר החשמלי. בהזדמנות אחרת הנחה אותו אדם בעמדת ניהול כיצד לתפוס עגל מחור העין שלו כדרך לרסנו.

התחקיר הראה בעייתיות גדולה בכל הנוגע להסמכת הווטרנרים של בית-המטבחים לשמש כאחראים לביצוע פיקוח וטרינרי בבית מטבחים לפי תקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד-1964 (להלן: **תקנות השחיטה**);

החקירה העלתה התעללות קשה, שיטתית וגלויה בבעלי-חיים, תוך הפרה של תקנה 44 לתקנות השחיטה, של חוק צער בעלי-חיים (הגנה על בעלי-חיים), התשנ"ד-1994, (להלן: **חוק צער בעלי-חיים**), של תקנות צער בעלי-חיים (הגנה על בעלי-חיים) (הובלת בהמות), התשס"ו-2006, (להלן: **תקנות ההובלה**) ושל הסטנדרטים הבינלאומיים המוסכמים, שעוגנו בקווים המנחים של ארגון בריאות בעלי-החיים הבינלאומי (OIE - Terrestrial Animal Health Code, chapter 7.5 Slaughter Of Animals) (להלן: **התקן הבינלאומי**).

כאמור ההתעללות נעשתה לכל הפחות תוך עצימת עיניים וכשל ניהולי של הדרג המנהל של המקום, ולפחות בחלקה הגדול בהנחיה מפורשת מלמעלה.

חלק מההתעללות נובע ממבנה לקוי של בית המטבחים – אף זאת בחריגה מהסטנדרטים הבינלאומיים.

חומרים מהחקירה הועברו לחוות-דעתה של מומחית מטעם ה-Royal Society for the Protection of Animals באוסטרליה, ד"ר בידה גיונס, שחיוותה את דעתה שהם מגלים הפרות שיטתיות של התקן הבינלאומי, כמו גם של החקיקה האוסטרלית הנוגעת לטיפול בבעלי-חיים שיוצאו מאוסטרליה.

רצפה

על רצפת המכלאות והמעברים להיות מנוקזת היטב ולמנוע החלקה של בעלי-החיים (התקן הבינלאומי, סעיף 5.7.3 (b)). בפועל ניתן לראות בצילומים שלוליות מים ובעלי-חיים שמחליקים בעת שמעבירים אותם ממקום למקום.

מעברים

כדי לגרום לבעלי-החיים לנוע במעברים בבית-המטבחיים ללא רתיעה, על המעברים להיות ישרים או בעקומה קבועה ולא עם פניות בזוויות ישרות, ודפנותיהם צריכות לחסום את שדה הראייה של בעלי-החיים (התקן הבינלאומי, סעיף 5.7.1 (c) ו-5.7.3 (f)), והשווה: תקנה 10(3) לתקנות ההובלה). ב"בקר תנובה" המעברים "שוברים" שוב ושוב הצידה בזוויות ישרות, ודפנותיהם פתוחות.

סיכום:

מהחומרים של התחקיר עולה, כי בית המטבחיים "בקר תנובה" הינו זירה להתעללות קשה ושיטתית בבעלי-חיים, שנעשית בגלוי וכדרך שגרה.

חלק מההתעללות קשור באופן ישיר למבנה של המקום: גודל אזורי ההמתנה, מבנה הרצפה, מבנה המעברים, מבנה רמפת הכניסה לאזור השחיטה ועוד. הבעיות במבנה מביאות לצפיפות בלתי-נסבלת באזורי ההמתנה, ולהתנגדות של בעלי-החיים לנוע במעברים, התנגדות שמגבירה את האלימות של צוות העובד.

ג. בקשה ייצוגית – המסגרת הנורמטיבית:

8. סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכך לקדם בפרט את אלה: מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסיה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים; אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין; ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות."

חוק תובענות ייצוגיות –נועד להסדיר באופן ממצה את הדינים החלים על הגשת תביעות ייצוגיות בישראל.

המטרות שביסוד החוק מפורטות בו בסעיף 1, וכוללות בין השאר את המטרות של "אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו", "מימוש זכות הגישה לבית המשפט", "מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין" וכן "ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות".

סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות קובע את רשימת הזכאים להגיש בקשה לאישור בקשה ייצוגית. לענייננו, רלוונטי סעיף 4(א)(1) לחוק:

”אדם שיש לו עילה בבקשה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה;”

כלומר, על מנת להיות זכאי להגיש בקשה לאישור בקשה ייצוגית, על התובעים להצביע על קיומה של עילת בקשה באחד העניינים המנויים בתוספת השנייה, וכן להראות כי הבקשה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי קבוצת התובעים.

החוק מתיר הגשת תביעות בעניינים המנויים בתוספת השנייה שם מציינים כך:

תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו.

בהקשר להוכחת הנזק, החוק קובע כי די בהוכחת גרימה של נזק ברמה לכאורית. כאמור בסעיף 4(ב)(1) לחוק:

”בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן 1(א) – די בכך שהתובע יראה כי לכאורה נגרם לו נזק.”

סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות קובע במפורש כי הגם שאין לפסוק פיצוי בבקשה ייצוגית ללא הוכחת נזק, הרי שאין מניעה לתבוע פיצוי בגין נזק שאינו ממוני:

”בית המשפט לא יפסוק בבקשה ייצוגית פיצויים בלא הוכחת נזק, למעט בבקשה כמפורט בפרט בתוספת השנייה, ואולם אין באמור כדי למנוע פסיקת פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממוני.”

ד. התנאים לאישור בקשה ייצוגית מנויים בסעיף 8(א) לחוק, הקובע כי:

9. בית המשפט רשאי לאשר בקשה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה, וזאת בהתאם לסעיף 8 לחוק התובענות הייצוגיות:

i. הבקשה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בבקשה לטובת הקבוצה;

ii. בקשה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;

iii. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;

iv. קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.”

בהתאם להוראות שפורטו לעיל, הרי שהדיון משלב זה יחולק לשני שלבים. בשלב הראשון, נראה כי עומדת למבקשת עילת בקשה אישית כנגד המשיבים, וכי נגרם לה לכאורה נזק ממוני כמו גם נזק שאינו ממוני. בשלב השני, נעמוד על התקיימות התנאים לאישור הבקשה כייצוגית ע"פ הוראות סעיף 8 לחוק.

ה. עילות הבקשה :

(1) הטעיה מכוח חוק הגנת הצרכן תשמ"א 1981 :

10. המבקשת מציינת כי קמה לה עילת תביעה אישית מכוח חוק הגנת הצרכן, התשמ"א 1981 שכן המשיבים עוברים על האמור בחוק הגנת הצרכן ובפרט על סעיפים 2, 4 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א 1981 .

11. המבקשת מציינת כי קמה לה עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עולת הטעיה והמסגרת הנורמטיבית של עילת הטעיה, כפי שנקבעה ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607 כדלקמן :

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם."

12. חוק הגנת הצרכן קובע שורה של איסורים שתכליתם למנוע את הטעייתו וניצול בורותו של הצרכן על ידי העוסק, וכן מטיל חובות גילוי על "עוסקים", אשר נועדו להבטיח כי בטרם יחליט הצרכן לרכוש את המוצר מהם, יביא העוסק לידיעתו מידע מלא, ככל האפשר, על טיב המוצר או השירות שהוא עומד לרכוש ומחירו הכולל.

13. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על "עוסק" חובות מוגברות ביחסיו עם ה"צרכן", ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ראה: דברי כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כב' השופט מ. חשין בדנ"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 2003(1) 847, פסקה 47). בדנ"א 1977/97 הנ"ל בעניין ברזני, בעמ' 870 פסקה 2, סיכמה כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן את תכליות החוק, לאמור:

"לחוק הגנת הצרכן המהווה חלק מן החקיקה הצרכנית, תכליות רבות שליבתן היא הגנה על הצרכן מפני העוסק בעל המעמד הכלכלי העדיף וצמצום פערי הכוחות וחוסר השוויון בעמדות המיקוח של הצדדים. מטרתו להשליט אורחות התנהגות ראויות על המגזר העסקי ולקבוע

כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. הוא נועד לחזק את האוטונומיה האישית של הצרכן ואת זכותו לכבוד על-ידי הבטחת יכולתו לבחור בחירה מושכלת במוצר ובשירות על-ידי כך שיקבל את כל המידע האמיתי הרלבנטי ולמנוע ניצול לרעה של מעמדו החלש יותר של הצרכן. הוא נועד להוציא מידי של העוסק את אשר גבה שלא כדין מן הצרכן עבור מוצר או שירות ובדרך זו להחזיר לצרכן את אשר נגבה ממנו שלא כדין ולהפוך גביה כזו לא רק לבלתי ראויה אלא גם לבלתי משתלמת. ההגנה על הצרכן משמשת גם אמצעי לקידומה של תחרות הוגנת בין עוסקים, המהווה גורם חשוב בפעילות משקית וכלכלית תקינה...".

14. [חוק הגנת הצרכן](#) חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן". "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן". הגדרה זו כוללת את המבקשת והמשיבה, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מוסדיים ועסקיים. אך אין מניעה שלקוחות מסוג זה יכללו בתובענה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי [חוק החוזים](#), מצג שווא רשלני או עשיית עושר ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

15. סעיף 31(א) [לחוק הגנת הצרכן](#) קובע: "דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג' או ד' כדין עוולה לפי [פקודת הנזיקין](#) [נוסח חדש]". סעיף 31(א) קובע: "הזכות לסעדים בשל עוולה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל כי הטעית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שב[פקודת הנזיקין](#), כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו-76 לפקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי כב' השופט מ. חשין, פסקאות 11, 36-31).

16. לצורך קיום העילה של הטעייה על-פי סעיף 2 לחוק, יש להוכיח כי: א) העוסק עשה מעשה או מחדל אשר עלול להטעות צרכן בעניין מהותי; ב) הצרכן נפגע כתוצאה מכך; ג) קיים קשר סיבתי בין ההטעייה לבין הפגיעה שסבל הצרכן (דנ"א 5712/01 הנ"ל בעניין ברזני, פסקה 14 לפסק דינו של כב' השופט מ. חשין, ופסקה 8 לפסק דינה של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן). אשר למהותה של ההטעייה על פי סעיף 2 לחוק, הבהירה כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת, פ"ד נד(1) 600, בעמ' 607:

"הטעייה היא הצהרה כוזבת. ההטעייה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעייה יכולה ללוש שתי צורות: האחת, הטעייה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעייה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (ראו: ג' שלו דיני חוזים (מהדורה שנייה, תשנ"ה) 225; ד' פרידמן ונ' כהן חוזים (תשנ"ג, כרך ב') 787).

17. הטעייה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוולה תוצאתית, אלא עוולה התנהגותית: העוולה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא אירעה הטעייה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 5712/01 הנ"ל, פסקה 10 לפסק דינו של כב' השופט מ. חשין, ופסקה 7 לפסק דינה של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, שנוסחו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחות נ' ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (מפי כב' הנשיא מ. שמגר שנותר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

18. עם זאת, בהיותה של הטעייה לפי סעיף 2 לחוק עוולה נזיקית, לא ניתן לתבוע סעד של פיצוי כספי בגין עוולה זו בלא הוכחת נזק וקשר סיבתי בין ההטעיה לבינו. הכל מסכימים כי הטעייה לפי סעיף 2 לחוק דורשת הוכחת נזק וקשר סיבתי בינו לבין ההטעייה, לשם קבלת פיצוי כספי, להבדיל מתרופות שאינן דורשות נזק, כמו צו מניעה או סעד הצהרתי. בע"א 1977/97 הנ"ל בעניין ברזני, פסק כב' הנשיא א' ברק כי גם בהעדר זכות לפיצוי כספי, ניתן לתבוע בתובענה ייצוגית צו למניעת המשך ההטעיה של הצרכנים (פסקה 2). כב' הנשיא א' ברק הדגיש כי גם בהעדר זכות לפיצוי, ניתן לאכוף את הוראות חוק הגנת הצרכן באמצעות תרופות פליליות ואזרחיות (פסקה 8). אך הוא הותיר בצריך עיון את השאלה האם רשאי תובע ייצוגי, שאין לו עילה לקבלת פיצוי בשל הטעייתו כצרכן, לעתור לקבלת סעד הצהרתי בשם הקבוצה למניעת המשך ההטעיה של כלל הצרכנים (פסקה 13). כב' השופט א. מצא סבר בעניין ברזני הנ"ל בדיון הנוסף, כי אין מניעה לתבוע בתובענה ייצוגית סעד הצהרתי וצו מניעה, גם בהעדר זכאות לסעד של פיצוי (פסקה 22). כך סברה גם כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן, אך היא ציינה כי האפשרות שצרכן ישקיע מאמצים וכספים רבים לשם קבלת סעד של צו מניעה לטובת ציבור הצרכנים היא קלושה (פסקה 9). המחלוקת שהתעוררה בעניין ברזני הנ"ל, נגעה אך ורק לשאלה האם יתכן נזק הנובע מהטעייה על-פי סעיף 2 לחוק, בלא שהצרכן הסתמך על המצג המטעה. כפי שהדגיש כב' הנשיא א' ברק בע"א 1977/97 הנ"ל בעניין ברזני, פסקה 9, דרישת ההסתמכות נוגעת רק לסעד הפיצוי.

19. בעניין ההסתמכות על המצג המטעה, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני, בדעת רוב, כי בלא שהוכחה ידיעתו של הצרכן על המצג המטעה והסתמכותו עליו, לא הוכח הקשר הסיבתי שבין ההטעיה לנזק הנטען, וממילא גם לא הוכח הנזק הנדרש לשם פסיקת פיצוי כספי בגין הטעייה (זו הייתה דעת הרוב של כב' הנשיא א. ברק וכב' השופט י. אנגלרד בע"א 1977/97 בעניין ברזני, שאומצה בדיון הנוסף בפסק דינו של כב' השופט מ. חשין, פסקאות 35-38, אליו הצטרפו כב' הנשיא א' ברק, המשנה לנשיא כב' השופט ת' אור וכב' השופטת ד' ביניש, כתוארה אז). כך גם דורשת הטעיה חוזית לפי סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 להוכיח כי ההתקשרות נעשתה "עקב טעות שהוא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני". דעת המיעוט בעניין ברזני הייתה, כי עצם הפרת האיסור בדבר הטעייה מעידה על גרימת נזק לצרכן, שיש קשר סיבתי בינו לבין ההטעיה, גם אם הצרכן לא ידע כלל על המצג המטעה ולא הסתמך עליו (ראה הדיון הנוסף: פסקאות 9, 13 לפסק

דינה של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן, פסקה 10 לפסק דינו של כב' השופט א' מצא, ופסקה 4 לפסק דינה של כב' השופטת ד' דורנר).

20. כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן הוסיפה, כי במידה ויש צורך להוכיח הסתמכות של הצרכן על המצג המטעה, לצורך קבלת פיצוי, כי אז הייתה רואה "לאמץ חזקה לפיה, מקום בו יצר העוסק מצג העלול להטעות צרכן, נראה בצרכן שרכש את המצרך או השירות, כמי שנחשף למצג ופעל על-פיו" (פסקה 15 בדיון הנוסף בעניין ברזני). גם כב' השופט א' מצא סבר כי יש לאמץ דוקטרינה המכירה בקיום "הסתמכות קונסטרוקטיבית": כאשר הוכח פרסום מטעה שנועד להגיע לצרכנים - קמה חזקה שהצרכנים הסתמכו עליו, והנטל עובר לעוסק להוכיח כי הצרכנים ידעו בפועל על ההטעייה, ולא הושפעו ממנה (פסקאות 13-14, 19 לדיון הנוסף). כב' הנשיא א' ברק וכב' השופט מ. חשין הותירו את האפשרות לאמץ חזקה זו בצריך עיון (פסקה 10 לע"א 1977/97 בעניין ברזני, ופסקה 53 לדיון הנוסף).

21. בע"א 458/06 עו"ד יובל שטנדל נ' חב' בזק בינלאומי בע"מ, לא פורסם (6.5.09), התייחס כב' השופט ס' גובראן לסוגית הקשר הסיבתי והצורך בהוכחת הסתמכות בעילת הטעיה בתובענה ייצוגית, לאור הלכת ברזני. הוא הדגיש כי תובענה ייצוגית איננה משנה סדרי עולם וכללי יסוד בנזיקין בכל הנוגע להוכחת הקשר הסיבתי (כפי שציין גם כב' השופט מ' חשין בד"נ בעניין ברזני, בעמ' 417). כב' השופט ג'ובראן פסק:

"דוקטרינת הקשר הסיבתי כהוראתה בסעיף 64 לפקודת הנזיקין – היא המרכיב השלישי במשוואה – מחייבת כל אחד מהטוענים לפגיעה כתוצאה מהפרסום של בזק בינלאומי, להראות כי ההטעיה היא הסיבה או אחת הסיבות לנזק זה... מטרתו של החוק בענייננו הינה להעניק פיצויים רק למי שהסתמך על הפרסום המטעה והסתמכות זו גרמה לו נזק".

22. כבוד השופט ג'ובראן התייחס ל"חזקת ההסתמכות" שהוצעה על ידי כב' השופטים ט' שטרסברג-כהן וא' מצא, כמפורט לעיל, כגישה שנותרה בדעת מיעוט בעניין ברזני, אם כי כב' השופט חשין הותיר אותה בצריך עיון בעניין ברזני (עמ' 417). כך גם התייחס כב' השופט ג'ובראן לדברי כב' השופט חשין בעניין ברזני, כי יתכן שיש מקום לפרש בהרחבה את מושג ההסתמכות בעילות המבוססות על סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, שכן בסעיף אין מופיעה דרישה מפורשת לקשר סיבתי של הסתמכות (עמ' 414). בסופו של יום, ציין כב' השופט ג'ובראן כי כל ההצעות דלעיל נותרו בגדר הערת אגב בעניין ברזני, שכן בית המשפט לא נדרש להכריע בשאלת הקשר הסיבתי באותו עניין, ומדובר בנושאים שעוד ילובנו ויפתחו בימים שיבואו. לפיכך החליט כב' השופט ג'ובראן שלא להכריע בשאלות אלו בתיק שלפניו. כך גם הותיר בית המשפט העליון בצריך עיון את שאלת עצם דרישת הוכחתו של קשר סיבתי כאשר מדובר בעילת הטעיה הנובעת מאי-גילוי עובדה מהותית, וזאת בע"א 9590/05 רחמן-נוני נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, לא פורסם (10.7.07).

23. מכל האמור לעיל עולה כי שאלת הדרישה להוכחת קשר סיבתי של הסתמכות בעילה של הטעיה לפי [חוק הגנת הצרכן](#), וכאשר נדונות תובענות ייצוגיות בעילה זו, לא זכתה לדיון ממצה ולהכרעה (ראה דעתה השונה של כב' השופטת ר' רונן, כי בעניין **שטנדל "דחה בית המשפט העליון את חזקת ההסתמכות"**, בת.א. (ת"א) [2687/06](#) כהן נתנאל נ' רדיוס שידורים בע"מ, לא פורסם, 21.5.09, פסקה 53). כשלעצמי, סבור אני כי יש להחיל את "חזקת הסתמכות" כאשר הוצג מצג מטעה על ידי העוסק, לפחות בשלב אישור התובענה הייצוגית: משהוכח כי מבקש האישור הסתמך על המצג המטעה ופעל לפיו - יש להניח כי שאר חברי הקבוצה, ולמצער חלק משמעותי מהם, פעלו בדרך דומה. בשלב אישור הבקשה, די בכך שהמבקש יציג נתונים שיש בהם כדי להצביע על גובה הנזק שנגרם לחברי הקבוצה עקב ההטעיה, ויעלה הצעות מעשיות ומשביעות רצון למנגנון על פיו ניתן יהיה לקבוע, או לפחות להעריך, אלו צרכנים הושפעו מהפרסום ומהי מידת הנזק שנגרמה להם בשל כך (דברי כב' השופט ס' גיבוראן בעניין **שטנדל הנ"ל**, וכן ראה עניין **רדיוס הנ"ל**, פסקאות 53-58). כך למשל ניתן להשתמש בכלים סטטיסטיים שונים, כגון סקר צרכנים (ראה: [ע"א 345/03 רייכרט נ' יורשי המנוח משה שמש ז"ל](#), תק-על-2007 (2) 1522, דברי כב' השופט י' עדיאל בפסקאות 59-65, עניין **מולטילוק הנ"ל** פסקה 46, וכן ראה הדיון הנרחב בסוגיה זו בת.א. [1372/95 ראבי נ' תנובה](#), לא פורסם, 7.10.08, פסקאות 58-59).

24. כאשר מצויים אנו בשלב המקדמי של תובענה ייצוגית, אין לדרוש מן המבקש להביא ראיות לכאורה לכך שכל חברי הקבוצה הסתמכו על המצג המטעה ופעלו על פיו – מעבר לעובדה שההטעיה הנטענת כלולה בפרסום של העוסק הנתבע, או שהיא מופיעה על גבי המוצר ששיווק. השאלה כמה מחברי הקבוצה הסתמכו על המצג המטעה תוכל להתברר בתובענה עצמה. לכן קובע סעיף 4(א)(1) [לחוק תובענות ייצוגיות](#), כי **"די בכך שהמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק"**, כאשר סעיף 20 לחוק מסמך את בית המשפט לקבוע את דרכי הוכחת הנזק והזכאות לסעד. דרך מחשבה זו הדריכה אותי באישור התובענות הייצוגיות בעניין **מולטילוק** (פסקה 35) ובעניין **תדיראן** (פסקה 51).

25. **סעיף 35 לחוק קבע כי** תותר תביעה ייצוגית לתובע שהוא – צרכן, "בעילה אשר על פיה הוא יכול על פי חוק זה לתבוע בשמו. ... החוק התיר זכות תובענה ייצוגית לעילות המפורטות בחוק והן: הטעיה, גילוי לא נאות וניצול מצוקה.

26. המבקש יטען, כי המשיבה הפרה את החובות הקבועות בסעיפים 2 ו 4 - לחוק הגנת הצרכן, והטעתה אותו, כמו גם את כלל חברי הקבוצה, באשר לעניין מהותי בעסקה, וכבר קבע בפסיקה כי:

"תכליתו של חוק הגנת הצרכן החוק בא להשליט אורחות התנהגות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. החוק בא להבטיח, כי העוסק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף, על מנת להתעשר שלא כדין על חשבוננו של הצרכן. על מנת להגן על הצרכן, נקבעו בחוק" שורה של חובות ואיסורים על העוסקים – היצרנים, היבואנים, הסוחרים ונותני השירותים - שמטרתם הכוללת היא למנוע את הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות, ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו מכשיר התובענה הייצוגית ועד להבטיח אכיפה

יעילה של הנורמות הקבועות בחוק ולהרתיע את העוסקים, בעלי היתר והון כלכלי, מכל ניסיון לנצל לרעה את תמימותו של הצרכן, את חולשתו בעימות שבין השניים ואת חוסר הכדאיות הטמונה בהגשת תביעה על ידו נגד העוסקים, בשל הנזקים הנגרמים כתוצאה ממעשיהם, היכולים להיות קטנים יחסית לכל צרכן ומקור להתעשרות שלא כדין לעוסק".

27. על משמעות ההטעיה בהקשר לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א, 1981 – נאמר: "הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; ועשניה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם... ודוק: אין דין עילת ההטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על פי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א, 1981 - בעוד שבדיני החוזים על מנת שתתגבש עילת ההטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה... הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן, התשמ"א, 1981 - רחב יותר והוא חל על כל" דבר העלול להטעות צרכן" גם אם הלה לא הוטעה בפועל ("... רע"א 2837/98 שלום ארד נ' בוק החברה הישראלית לתקשורת כלומר האיסור אינו תוצאתי אלא התנהגותי).

המבקשת מציינת כי במקרה דנן ההטעיה מתבטאת במישור הדברים המפורטים להלן:

המשיבים העלימו את העובדה כי הם מתעללים בבקר ובעגלים בהתאם למתואר בהרחבה לעיל

המשיבים העלימו את העובדה כי הם פועלים בניגוד גמור לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994

המשיבים העלימו את העובדה כי הם לא פועלים בניגוד לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד - 1964, והאמור בסעיפים 6 ו 34 לחוק.

המשיבים העלימו את העובדה כי הם אינם פועלים לפי התקנים הבינלאומיים בעניין הטיפול בבהמות ושחיטתם.

28. המבקשת מציינת כי במקום זאת המשיבים הציגו מצב ואשר לפיה הם מבצעים את מלאכתם על הצד הטוב ביותר והראייה לכך היא החומר המפורסם "אודות אדום אדום" באתר האינטרנט כפי שהדברים מופיעים לעיל; בפרסום רואים עולם נקי, ורוד וישר, ואילו בתחקיר רואים עולם שחור ומזעזע, שאילו ידעו אודותיו הצרכנים, לרבות המבקשת, הם היו נמנעים מלצרוך את המוצר "אדום אדום".

29. המבקשת מציינת כי, כמו אחרים רבים, היא מצדדת בצער בעלי החיים ותומכת נלהבת בענייני חיות וזכותם לחיות ולא להיות מושא להתעללות, ולכן האמור לעיל אשר מבוצע על ידי המשיבים גורה לה להיות עברין בעל כורחה, כמוהו כמו מאות אלפים אחרים, שחלקם אף חבר בעמותות כמו "תנו לחיות לחיות" וכדומה.

מהי עוצמת ההטעיה הנדרשת:

30. יובהר, כי בהתאם לפסיקה אין להצביע בהכרח על הטעיה ממשית, די בעניין זה אם תציג המבקשת כי המשיבים "עלולים" להטעות את הציבור.

31. בע"א 1977/97 יוסף ברזני נ' בוק החברה הישראלית לתקשורת פד"י נה 4 584, ו- דנ"א 5712/01 יוסף ברזני נגד בוק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ ואח', פ"ד נו (6) 385 קבע הנשיא א' ברק (דאז) בכהאי לישנא:

”חברתי השופט שטרסברג-כהן קובעת בפסק-דינה כי יש בפרסומיה של בזק, לכאורה, דבר ”העלול להטעות צרכן, בכל עניין מהותי בעסקה...”. גישה זו מקובלת עליי. ודוק, סעיף 2 לחוק אינו דורש הטעיה הלכה למעשה. כל שנאסר על-פיו הוא עשיית דבר ”העלול להטעות צרכן”. מטרתו של איסור זה להבטיח כי הצרכן יקבל מידע מלא ואמיתי. האיסור שנקבע בסעיף 2 לחוק אינו איסור ”תוצאתי”; הוא איסור התנהגותי”.

32. וכן להשלמה ראה את דברי כב' השופט חשין בהמשך פסק הדין עמ' 396 פסקה 10 :

”האיסור איסור הוא על התנהגות, ועוסק עובר על לאו של איסור הטעיה גם אם דבר שהוא עושה – במעשה או במחדל – אך ”עלול להטעות” צרכן, קרא גם אם איש לא הוטעה כלל מאותו דבר שעשה. כנדרש מכך, וכהוראת סעיף 23(א)(1) לחוק, עוסק עובר עבירה וצפוי לעונש אם ”עשה דבר העלול להטעות צרכן בניגוד להוראות סעיף 2”. סטנדרד ההתנהגות הנדרש בהוראת סעיף 2(א) סטנדרד גבוה הוא מן המקובל בהוראות חוק אחרות.”

אם כן, מהו הנטל והיקף ההוכחה הנדרשים לעניין הטעיה?

33. בית המשפט המחוזי בירושלים, בת.א 1279/96 (י”ם- המ’ 4005/96) עמוס גבעון נ’ המרכז הרפואי שערי צדק, דינים מחוזי כרך לב(1) 711, קבע, כי כאשר עילת הטעיה עולה ממסמכי העסקה אין צורך לדרוש הוכחת קיומה של הטעיה פוזיטיבית. כבוד השופט שטרסברג כהן חזרה על קביעה זו בפרשת ברזני :

”גם לו סברתי שלשם העמדת עילת התביעה של הצרכן נדרשת הטעיה בפועל ונדרשת הסתמכות על המצג, הייתי קובעת כי אין מקום לדרוש מן הצרכן הוכחה פוזיטיבית של הסתמכות כזו...”

34. על מנת לבסס עילת תביעה על פי חוק הגנת הצרכן, אין צורך בהוכחת קיומה בפועל של הטעיה. די בהוכחת קיומו של מעשה או מחדל ”העלול” להטעות צרכן. ...

35. ההטעיה שבחוק הגנת הצרכן רחבה ממקבילתה שבחוק החוזים [חלק כללי] בכמה וכמה נקודות :

אין צורך להוכיח קשר סיבתי בין ההטעיה ובין ההתקשרות עם העוסק ;

אין צורך להוכיח כי המעשה או המחדל הטעו בפועל את הצרכן ודי בכך שהם עלולים היו להטעות [שאלה אחרת כיצד יוכח נזק אם לא הייתה הטעיה בפועל];

חוק הגנת הצרכן מכיר בהטעיה גם בנושא תוכן החוזה וגם בעניינים הקשורים לכדאיות העסקה ;

הוראות ההטעיה בחוק הגנת הצרכן באות בנוסף להוראות בדבר טעות והטעיה שבחוק החוזים [חלק כללי] [ראו סעיף 41 בדבר שמירת דינים].

36. לעניין היקף הטעיה, ראוי לציין את החזקה אותה ביקשה כבוד השופט שטרסברג כהן לאמץ בפס”ד ברזני, ואשר הושארה ”בצריך עיון” בדנ”א ברזני :

"מקום שבו עוסק יצר מצג העלול להטעות צרכן, ומצג זה פורסם בהיקף נרחב מתוך מטרה שיגיע אל ציבור הצרכנים, נראה בצרכן אשר רכש את המצרך או השירות כמי שנחשף למצג ופעל על פיו והסתמך עליו..."

(2) עשיית עושר ולא במשפט :

37. לחילופין ומבלי לגרוע מכל האמור לעיל, תטען המבקשת כי במעשיה ומחדליה המתוארים לעיל הרי שהמשיבות התעשרו, שלא כדין, על חשבונה של המבקשת ועל חשבון יתר חברי הקבוצה.

38. סעיף(1 א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט, 1979 -קובע כדלקמן :

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת(להלן – הזוכה)שבאו לו מאדם אחר(להלן – המזכה),חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה."

39. המבקשת מציינת כי כבר נפסק כך :

"הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית עושר ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון התובע "

ראה 815/92 מנחמי ובניו נגד יכלי בידור בע"מ .

40. המבקשת מציינת כי המשיבים התעשרו שלא כדין לאחר שמכרו מוצרים, שאילולא ההטעיות דלעיל, הם לא היו מצליחים למכור את המוצרים, ולכן יש לראותם כמי שהתעשרו שלא כדין.

(3) הפרת חובה חקוקה :

41. סעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) קובע:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זאת- והחיקוק לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או הגנתו של אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק אליו התכוון החיקוק, אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו."

42. מקור האחריות הנזיקית בעולת הפרת חובה חקוקה הוא בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] ולא בחיקוק שבגין הפרת הוראה, שבו מוגשת הבקשה. השאלה איננה, אם אותו חיקוק נועד ליתן סעד אזרחי, אלא אם נועדה החובה החקוקה לטובתו של הניזוק ואם אין בה משום שלילת התרופה הנזיקית.

43. המבקשת מציינת כי המשיבים הפרו את הוראות סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד -1994 .

44. המבקשת מציינת כי המשיבים הפרו את הוראות סעיפים 6, 34 לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), תשכ"ד -1964 .

45. המבקשת מציינת כי המשיבים הפרו את כל הוראות החוק שצוינו לעיל .

(4) עבירה על חוקי וכללי הכשרות :

46. המבקשת מציינת כי חוקי הכשרות לא מעניקים כשרות למפעלי בשר אשר מתעללים בבהמות לפי שחיתתם .
47. המבקשת מציינת כי חוקי הכשרות לא מעניקים כשרות למפעלי בשר אשר לא מוודאים את שחיתת הבהמות כאמור לעיל ולפי התקנים הברורים .
48. המבקשת מציינת כי אילו ידעו הרבנים המעניקים כשרות אודות המתרחש , הם לבטח לא היו מעניקים את דרגת הכשרות המחמירה שהם נותנים למשיבים , ולכן ישנה כאו פגיעה חזקה מאוד ברגשות הצרכנים , אשר חלקם דתיים כמו המבקשת וחלקם חילוני שאף הוא היה נרתע מלצרוך את הבשר של המשיבים , אילו היה איך הבשר מופק !!!!

נזק לאוטונומיה כפיצוי על פי שיטה התנהגותית:

49. זכות התביעה בגין פגיעה באוטונומיה ניתנת לאפיון כאמצעי הרתעה התנהגותי. כאשר ספק נמנע מלציין כי מוצר מתאפיין בתכונה מסוימת, הרי שלעתים קרובות קשה לקבוע האם במקרה קונקרטי נגרם נזק לא ממוני, ומה היקפו.
50. האם הצרכן היה רוכש את המוצר מהמשיבים אלמלא ההטעיה ובהנחה כי היה רוכש, האם היה נוקט באמצעי זהירות אחרים.
51. ברור כי המבקש המוטעה אשר "הסתמך" על המצג המטעה היה נוהג אחרת מכפי שנהג בפועל אלמלא ההטעיה; נזקו נגרם לו "באורח סיבתי" וברור כי אלמלא ההטעיה נזק זה היה נמנע. לפיכך, הנטל להוכיח הסתמכות וקשר סיבתי אינו הנטל להוכיח עובדות שהתקיימו, כי אם נטל "להוכיח" את מידת סבירותה של ספקולציה.
52. עוצמת הקושי הכרוכה ב"הוכחתה" של ספקולציה היא תלוית-נסיבות. לא בכל מקרה נסיבתי תהיה העוצמה גבוהה: כך למשל, אם ידוע כי התובע כלל לא נחשף אל המידע המטעה, אזי אין כל קושי לקבוע כי לא "הסתמך" עליו. אולם במקרה דנא, המשיבים הכריזו בכל הזדמנות אפשרית אודות טיב המוצר ודרך הכנתו ואין חולק כי המבקשת וקהל הצרכנים נחשפו להצהרה זו שעתה מתבררת כי הינה שקרית ולא נכונה, בלשון המעטה.
53. יצוין כי, הפגיעה באוטונומיה אינה אלא ביטוי לתוחלת הנזק הלא ממוני שנגרם עקב פוטנציאל ההסתמכות על הפעולה. ככל שעולה ההסתברות לנזק ועוצמתו של הנזק, כן צריכים "פיצויי האוטונומיה" להם זכאי הניזק להיות גדולים יותר. הפגיעה באוטונומיה בהקשר הצרכני, היא ביטוי לנזק הלא ממוני הממוצע הצפוי מהתקשרות בעסקה המבוססת על מצג שווא. המזיק אינו חב בנזק שנגרם כשלעצמו, אלא בגין עוצמת הסיכון שאליו חשף את הנפגע. בכך מושגת מטרת ההרתעה מבלי שהתובע נדרש להוכיח כי אירע נזק בפועל הקשור סיבתית לפעולת המזיק, ומבלי שהוא נדרש להוכיח את היקפו.

התייחסות הפסיקה לפגיעה באוטונומיה (בעקבות ע"א 10085/08 בעניין תנובה נ' ראבי

54. הנה כי כן, הפגיעה באוטונומיה הינה ראש נזק בלתי ממוני בר פיצוי אשר אינה מצטמצמת למקרים של פגיעה בגוף בלבד - הפגיעה באוטונומיה של הפרט הוכרה בדין הנזיקין הכללי כראש נזק לא ממוני בר פיצוי ובעניין דעקה (ע"א 2781/93) נקבע כי הזכות היסודית לאוטונומיה, היא הזכות העומדת לכל אדם להחליט על מעשיו ומאווייו בהתאם לבחירותיו כאשר זכות זו חובקת את כל ההיבטים המרכזיים בחייו של אדם, ובין היתר, כי לכל אדם חירות מפני התערבות בגופו ללא הסכמתו. הרציונאליים שנקבעו בעניין דעקה

ואשר הובילו להכרה ולמתן הגנה ופיצוי בגין פגיעה באוטונומיה של הגוף, יפים וישימים גם באותם המקרים שבהם נפגעת האוטונומיה של הניזוק בהיבטים מרכזיים אחרים של חייו, כתוצאה משלילת חופש הבחירה שלו ומהפרת חובת הגילוי כלפיו ונקבע כי ההכרה בראש הנזק של פגיעה באוטונומיה אינה מצטמצמת ולא ראוי לה כי תצטמצם למקרים של רשלנות רפואית או לפגיעה באוטונומיה של הגוף בלבד.

55. בעניין ראבי סטה ביהמ"ש מן ההלכה שנקבעה בדיון נוסף בעניין ברזני לפיה יש להוכיח קיומו של קשר סיבתי בין ההטעה לנזק. בית המשפט קבע כי בעניין ברזני נפסק, בין היתר, כי כאשר מדובר בעוולות צרכניות יש לפרש את דרישת ההסתמכות הנובעת מדרישת הקשר הסיבתי בפרישה רחבה, אשר כוללת לא רק הסתמכות ישירה בלבד אלא קשר סיבתי עקיף על דרך של שרשרת סיבתית ראויה מן הפרסום ועד לצרכן.

56. מבחינת שיקולי מדיניות, הן אלה המעוגנים בדיני הנזיקין הכלליים והן אלו הייחודיים לדיני התובענות הייצוגיות, יש לחתור לכך שהעדר אפשרות לזהות את הניזוקים לא יציב מכשול בלתי עביר בפני הגשת תביעות לבית המשפט. במקרה דנן הנזק הלא ממוני נמנה עם סוג הנזקים אשר מעצם טיבם וטבעם אינם ניתנים לחישוב מדייק ולשם כך ניתן להשתמש במנגנון הקבוע בסעיף 20 (ג) לחוק המאפשר קביעת פיצוי כולל על דרך האומדנה לטובת הקבוצה או לטובת הציבור.

57. לצורך קביעתו של סכום הפיצוי אין מניעה מלקוט בדרך האומדנה שהיא דרך מוכרת ומבוססת בשיטת המשפט לכימות נזק באותם המקרים אשר בהם אין אפשרות לחשב במדייק את הנזק שנגרם לתובע אינדיבידואלי. יחד עם זאת, הערכת נזק על דרך האומדנה אין משמעותה קביעת סכום שרירותי הנראה כניחוש גרידא ועל בית המשפט אשר לו נתון שיקול הדעת בעניין זה לבסס את הסכום שיקבע תוך היוזקות לעוגנים מתאימים המאפשרים הערכה של הנזק על דרך האומדנה כאמור. עוגנים אלה ימצאו לו לבית המשפט בחומר הראיות שיוצג בפניו ובמכלול נסיבות העניין. כמו כן יוכל בית המשפט להיעזר באמצעים נוספים ובהם ניסיון החיים, מבחנים של שכל ישר ומדיניות שיפוטית ראויה.

58. במקרה דנן, אין בשונות בין חברי הקבוצה כדי לשלול את אישור התובענה כייצוגית. ראשית, גם בתביעות שאינן מתנהלות כהליך ייצוגי והן מרובות נתבעים אין בית המשפט נמנע מפסיקת פיצוי אחיד על דרך האומדנה בגין ראש הנזק הלא ממוני. שנית, השונות הנוגעת לגובה הפיצוי יש לה מענה במנגנונים השונים שנקבעו בסעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות, באשר לסעד אותו מוסמך בית המשפט להעניק. על כן, שונות לעניין גובה הנזק אין בה, ככלל, כדי להכשיל את בירורה של התובענה כייצוגית ואת מתן הסעד בגדרה, לרבות פיצוי אחיד שייקבע על דרך האומדנה, אלא אם כן לא ניתן בנסיבותיו של מקרה נתון לקבוע פיצוי הולם על-פי איזה מן המנגנונים הקבועים בסעיף 20 לחוק.

59. זאת ועוד, חישוב הפיצוי על בסיס מודל הרווח שגרמה המשיבה בגין ההטעה הינו גם מתאים במקרה דנן - בית המשפט קבע כי אין לשלול מודל המבוסס על שלילת הרווח של המזיק לצורך חישוב הפיצוי לטובת הציבור על פי סעיף 20 (ג) לחוק תובענות ייצוגיות, במקרה דנן ניתן לבדוק אפשרות של חישוב הפיצוי הכולל על פי מודל שלילת הרווח שנגרם למשיבה בשל ההטעה.

60. מסקנת ביניים : למבקשת יש עילת תביעה אישית מכוח על העילות הנ"ל ועתה נעבור לבדיקה באם המבקשת עומדת בתנאי הסף של סעיף 8 לחוק.

1. האם המבקשת עומדת בתנאי הסף של סעיף 8 לחוק התובענות הייצוגיות

61. להלן ייבחנו דרישותיו של סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות :

- א. הבקשה האישית מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, כהגדרתה לעיל, וכנדרש בסעיפים 4(א)(1) ו- 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות:
- ב. הוראות הדין הרלבנטיות לבקשה האישית חלות במישור היחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, משום שהשאלה אם המשיבה הפרה את הוראות הדין ומכלול הטענות שלעיל הינה שאלה המשותפת לכלל חברי הקבוצה.
- ג. העובדות העומדות ביסוד הבקשה האישית זהות בין כלל חברי הקבוצה;
- ד. כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהתנהלות של המשיבה, המתוארת לעיל, באותן הנסיבות בדיוק. להלכה ולמעשה, המשיבה עצמה, במעשיה ובמחדלה המתוארים, היא שהביאה לכך שהקבוצה תהיה הומוגנית, לגבי כל יסודות הבקשה, בסופו של יום;
62. מן המקובץ עולה, אפוא, כי הבקשה האישית עומדת בדרישות החוק והפסיקה בעניין זה, שכן היא מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות - ברמת זהות מוחלטת - לכלל חברי הקבוצה.
63. במקרה דנן ישנה אפשרות גבוהה למדי שהשאלות המנויות לעיל יוכרעו במסגרת הבקשה האישית לטובת כלל הקבוצה (כנדרש בסעיף 8(א)(1) סיפא לחוק תובענות ייצוגיות):
64. כאמור בבקשה דנן, טענת המבקשת כנגד המשיבים מבוססת על ראיות מוצקות. עילת הבקשה כנגד המשיבים הינן ברורות ופשוטות למדי, והן זהות לגבי המבקשת ולגבי שאר חברי קבוצה;
65. בהתקיים כל הנסיבות המפורטות בבקשה דנן, ובהסתמך על ההלכה הפסוקה, קיימת אפשרות סבירה, אם לא למעלה מכך, שהבקשה תוכרע לטובת חברי הקבוצה.
66. בקשה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (כנדרש בסעיף 8(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות):
67. עילת הבקשה האישית אינה מצריכה בירור פרטני בדבר נסיבותיו של כל חבר בקבוצה, שכן הפרת ההוראות הרלבנטיות על ידי המשיבים, מהווה בהכרח הפרה כלפי כל אחד מחברי הקבוצה;
68. זהותם של חברי הקבוצה אינה ידועה לתובע בשלב הגשת הבקשה דנן, ואין אפשרות מעשית לאתרם ולצרפם במסגרת של בקשה רגילה, בנסיבות העניין, ולכן בית המשפט מתבקש להגדיר את קבוצת התובעים ככל מי שרכש מוצרים מן המשיבים בהסתמך על ההצרה שלהם שנתבררו בסוף כלא נכונות ובלתי אמינות, ואף מנוגדות להצהרות.
69. באמצעות אישור הבקשה האישית כבקשה ייצוגית, יוכל בית-המשפט הנכבד לדון בעילת הבקשה המשותפת לחברי הקבוצה כנגד המשיבים במסגרת הליך אחד, כך שערכאות אחרות לא יידרשו לדון בעניין זה מספר פעמים, כמספר חברי הקבוצה, שיאלצו להגיש תביעות נפרדות כנגד המשיבה, אשר יהיו כרוכות, מטבע הדברים, בעלויות מיותרות ובעומס על מערכת המשפט, ובשל כך, קיים חשש, כי יינתנו פסיקות שונות או גרוע מכך, פסיקות סותרות.

70. בשים לב לסכום הבקשה הפרטנית הנמוך, אין הצדקה כלכלית לכל אחד מחברי הקבוצה לנהל בקשה אישית כנגד המשיבה ובוודאי שאין הצדקה לניהול מספר רב של הליכים משפטיים בגין אותן נסיבות;
71. מן המקובץ עולה, אפוא, כי בקשה ייצוגית הינה הדרך היעילה ביותר וההוגנת להכרעה בבקשה האישית, בנסיבות העניין.
72. קיים יסוד סביר להניח, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב (כנדרש בסעיפים 8(א)(3) ו-8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות):
73. הבקשה האישית שהגישה המבקשת כנגד המשיבים מנוסחת בצורה נהירה וברורה ומבוססת על עילות תביעה מצוינת.
74. בנסיבות אלו הבקשה האישית עשויה להביא תועלת רבה לכלל חברי הקבוצה (שייתכן שלחלק ממנה כלל אין האמצעים או המשאבים הנדרשים לצורך עמידה על זכויותיהם).
75. המבקשת נכונה, מעוניינת ומסוגלת להשקיע ממרצה ומכספה בכדי לייצג את עניינם של כלל חברי הקבוצה בצורה נאמנה;
76. במקרה דנן אין כל ניגוד עניינים בין האינטרסים של המבקשת לבין האינטרסים של כלל חברי הקבוצה;
77. מכל המקובץ עולה, אפוא, כי קיים יסוד סביר, ואף למעלה מכך, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב על ידי התובע ובאי - כוחה, החתומים מטה, אשר להם ניסיון בתחום.

ז. תחשיב הנזק :

78. המשיבים משווקים בשר תחת המותג " אדום אדום " שנחשב לבשר יקר ומשובח, ולפי מחקרים היא חולשת על כ 25% משוק הבשר המשובח .
79. המבקשת מציינת כי לצורך תביעה זו היא תעמיד את תביעת האישית בגין כל העילות הנ"ל, על סכום של 500 ש"ח .
80. המבקשת מציינת כי לצורך תביעה זו נצא מנקודת הנחה כי ישנם 200,000 צרכנים שקונים את מוצרי " אדום אדום " .
81. המבקש יעמיד את תביעתו זו על סכום של מאה מליון ₪ או כל סכום אחר שייקבע על ידי בית המשפט .
82. המבקשת משתיתה את בקשתה על סעיף 20 (א) לחוק התובענות הייצוגיות אשר קובע כהאלי לישנא :

הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי העניין, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין :

על תשלום פיצוי בספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור;

על כך שכל חבר קבוצה יוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחד;

על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכולל ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה.

83. המבקש מציין כי במידה ויתגלו קשיים באיתור חברי קבוצת התובעים, ניתן יהיה ליישם את עקרונות הפיצוי לטובת הציבור כלשונו של סעיף 20 (ג) לחוק.

84. המבקש מעמיד את תביעתו האישית על סך כולל של 500 ₪.

ח. הגדרת הקבוצה :

85. בהתאם להוראות חוק התובענות הייצוגיות תפקידו של בית המשפט הנכבד והא להגדיר את קבוצת התובעים כאמור בסעיף 10 (א) לחוק.

86. אי לכך מתבקש כבוד בית המשפט הנכבד לאשר את ניהול הבקשה בשם קבוצת הצרכנים שתכלול את כל הצרכנים שרכשו מן המשיבים את הבשר של " אדום אדום " בשלוש השנים האחרונות להגשת בקשה זו, תוך שהמבקש שומר לעצמו את הזכות לתקן את רכיב זה המתייחס למספר השנים שייטבעו בבקשה זו.

87. המבקשת מציינת כי ישנם צרכנים שמגדירים עצמם דתיים שעינוי הבהמות מהווה מבחינתם נורה אדומה לקניית הבשר והוסיף לכך את החלק הארי של הצרכנים שלא היו קונים את המוצר אילו ידעו אודות העובדות המתוארות לעיל.

88. התובע מציין כי על בית המשפט לעשות את הדברים לפי הרואות סעיף 20 לחוק.

89. לחילופין מציין התובע כי ניתן לעשות חישוב לחברי הקבוצה באמצעות כלים סטטיסטיים או בדרך האומדנה.

ט. פיצוי מיוחד למבקש :

1. בית המשפט הנכבד מתבקש, בהתאם לסעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, להורות על תשלום גמול למבקשת המייצגת על שום פעילותה לטובת כלל ציבור התובעים.

2. לבקשה זו מצורף תצהיר המבקשת **ומסומן א'** אשר תומך בקשה והינו חלק ממנה.

י. לסיכום:

1. הסמכות המקומית והעניינית לדון בבקשה זו ובבקשה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט המחוזי בירושלים לאור העובדה כי המוצרים נמכרים גם בירושלים .
2. אשר על כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד לזמן את המשיבה לדין, להכיר בבקשה זו כבקשה ייצוגית, לנוכח האמור בבקשה ובבקשה, וליתן נגד המשיבים את הסעדים המצוינים בתחילת הבקשה.
3. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל הבקשה, בהתאם לסעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות ;
4. ליתן כל הוראה אחרת המתחייבת בנסיבות העניין והמצויה בגדר סמכותו של ביהמ"ש המחוזי ;
5. במסגרת הדיון בבקשה ובבקשה הייצוגית המצ"ב, לחייב את המשיבים, להגיש ולגלות כל חומר, חישובים, דוחות כספיים, נתונים, פרסומים, הודעות וכל נתון שיסייע להגדרת הקבוצה, אישוש נתונים, חישוב סכומים, היקף התופעה וכל נתון אחר שננקט בהווה ו/או בעבר בידי המשיבים עובר להגשת בקשה זו..
6. לפסוק תשלום גמול מיוחד למבקש בגין פעילותו למען קבוצת התובעים ;
7. לאשר שכר טרחה הולם לעורכי הדין בגין הכנת הבקשה, התצהירים והבקשה הייצוגית, באופן שלא יפחת מ- 20% + מע"מ מכל סכום שייפסק לטובת הקבוצה שייצוגה מבוקש כפי שהוגדרה בבקשה זו ו/או כפי שיימצא ביהמ"ש הנכבד לנכון ;
8. לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות הבקשה בצירוף שכ"ט עו"ד והכל בצירוף מע"מ.

ירושלים 8/12/12

האני טנוס , עו"ד

ב"כ המבקשת